



Maj 2026 – v.19

Veckans nyhetsbrev från S:t Peters kyrka

”Bönsöndagen”

ST PETERS KYRKA

VECKANS KALENDER

Onsdag 6 maj

17:30 Unga vuxna möts för Boksamtal som börjar med kvällsmässan i Adolf Fredriks kyrka.

Torsdag 7 maj

Öppen Kyrka

13:00-15:00 Dagträff.

17:00-19:00 Kvällsträff. Soppa serveras kl.18:00.

Lördag 9 maj

17:00 Mackfabrik och diakonivandring

Söndag 10 maj

11:00 Gudstjänst

Predikan: Carl Lagerkvist

Organist: Nils Fritzon

Bibeltexter: 1 Kung 3:5-14, Rom 8:24-27, Matt 6:5-8, Ps 13

VIKTIG INFORMATION

• Prediko-workshop helg 14-17 med besök av Rev. Jason Micheli (United Methodist pastor) ifrån USA. Kom och var med! Denna workshop fokuserar på predikan men är öppen för vem som helst som vi fördjupa sin förståelse av predikantens uppdrag och hur Gud talar genom det förkunnade ordet.

Kontakta pastorerna:

Pastor Jenny Arnerlöf
070 306 6346
pastorn@stpeterskyrka.se

Pastor Carl Lagerkvist:
073 261 1600
diakonipastorn@stpeterskyrka.se

När jag var liten har jag ett minne av att mamma brukade be ”Gud som haver barnen kär. Se till mig som liten är...” Ni kanske kan resten av denna mycket kända bönen? Den bär på ett språk som många av oss som vuxna kanske får arbeta hårt för att återerövra. Barnet ber inte korrekt – barnet ber sant. Och kanske är det just där Bönsöndagens hemlighet är att närma sig texterna ”som ett barn”. Barnets blick är inte naiv – den är öppen. Där den vuxne analyserar, vågar barnet förtrösta. Där den vuxne konstruerar, vågar barnet ta emot. När vi då hör Jesu ord ifrån Matteusevangeliet – dessa instruktioner om bönen – så är det lätt att vi gör dem till teknik. Nästan som om bönen vore en manual: ”Gör si, säg så.” Men Jesus ger oss inte i första hand en metod. Han ger oss en relation. Han säger inte bara *hur* vi ska be – han visar oss *vem* vi får be till.

”Vår Fader”

Redan där har allt förändrats. Det är inte en avlägsen Gud vi närmar oss, inte en kosmisk makt som behöver övertalas. Det är en Fader – en relation präglad av närhet, tillit och... ja, barnskap. Så cirkeln sluts. Den lilla aftonbönen från barndomen och Jesu undervisning i Matteus möts i samma punkt: Vi får vara barn inför Gud. Och kanske är det just detta som är så provocerande i vår tid – och i våra egna hjärtan. Vi vill ju gärna vara kompetenta inför Gud. Vi vill prestera, formulera, förstå. Men bönen kräver något annat: att vi vågar vara beroende. Att vi vågar öppna oss för Guds kärlek. Att vi inte säger ”se vad jag kan”, utan ”här är jag”.

Så när vi nu närmar oss Bönsöndagen, kanske uppmaningen inte i första hand är att be mer – utan att be enklare. Inte att säga fler ord – utan sannare ord. Inte att nå upp till Gud – utan att våga vila i att Gud redan har böjt sig ner till dig och mig.

Och då, mitt i allt detta, kan den gamla bönen få klinga igen – inte som någon slags nostalgi, utan som en relation i allas våra hjärtan: En Gud som har alla sina barn kära.

Carl Lagerkvist



Ekumenisk kyrka